

Sy-li spěwať,
Pilnje džěłať,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatonk
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosc ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spar měrnj
Čerstwosc da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džělaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies mana
Njeh čí khmana
Žiwnosć je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Serbiske njedželske łopjeno

Sałožil 1891 Khrjebjanski farar dr. theol. a fil. Bjedrič Sella.

W Budyschinje

28. měrza 1937

Bauzen

Jutry.

Mat. 28, 1—10.

Jutrowna powjesć jandželow: Njebojće ho!

1. Njebojće ho smjercze! Wón njeje tudy, wón je horje stanŕ.
2. Njebojće ho žiwjenja! Wón přjedy waž pónđe a wy budžecze jeho widžecz.

I.

Njebojće ho! tak běšče nušne wučzobnikam prajicž. Woni běchu žaložnu móz smjercze nashonili. Morwy je tón, kiž je prajil: „Ja sym tón pucž a ta wěrnosc a to žiwjenje,“ kiž je žlubil: „Ja sym to horještawanje a to žiwjenje.“ Kamjeń běšče waleny psched rowowe durje — a wón ležesche jako kamjeń štaroscze na wutrobach. A na kamjeń běchu sngl scžinili a stražnikojo wobstražowachu row. Woni widžachu hamu smjercz. A tola, kajki džiw to! Kamjeń běšče wotwaleny, sngl stamanj, město wajhtarjow smjercze — póžli žiwjenja: „Njebojće ho!“ A jako to wěricž njemóža, wobtruczi tón žiwj Šbóžnik: Njebojće ho!

Njetrjebamy tež my tak powjesć? Žaložna je smjercz. Morwe, ščtož běšče krotko přjedy žiwjenje. Lube džěcžo ho tebi wošnje. Mandželska ho torhnje wot boka mandželskeho. Wulke polo morwynch widžimy na bitwischczach. A pomnyšl žebi: tež tebi spěwaja jónu smjertne kěrlušche.

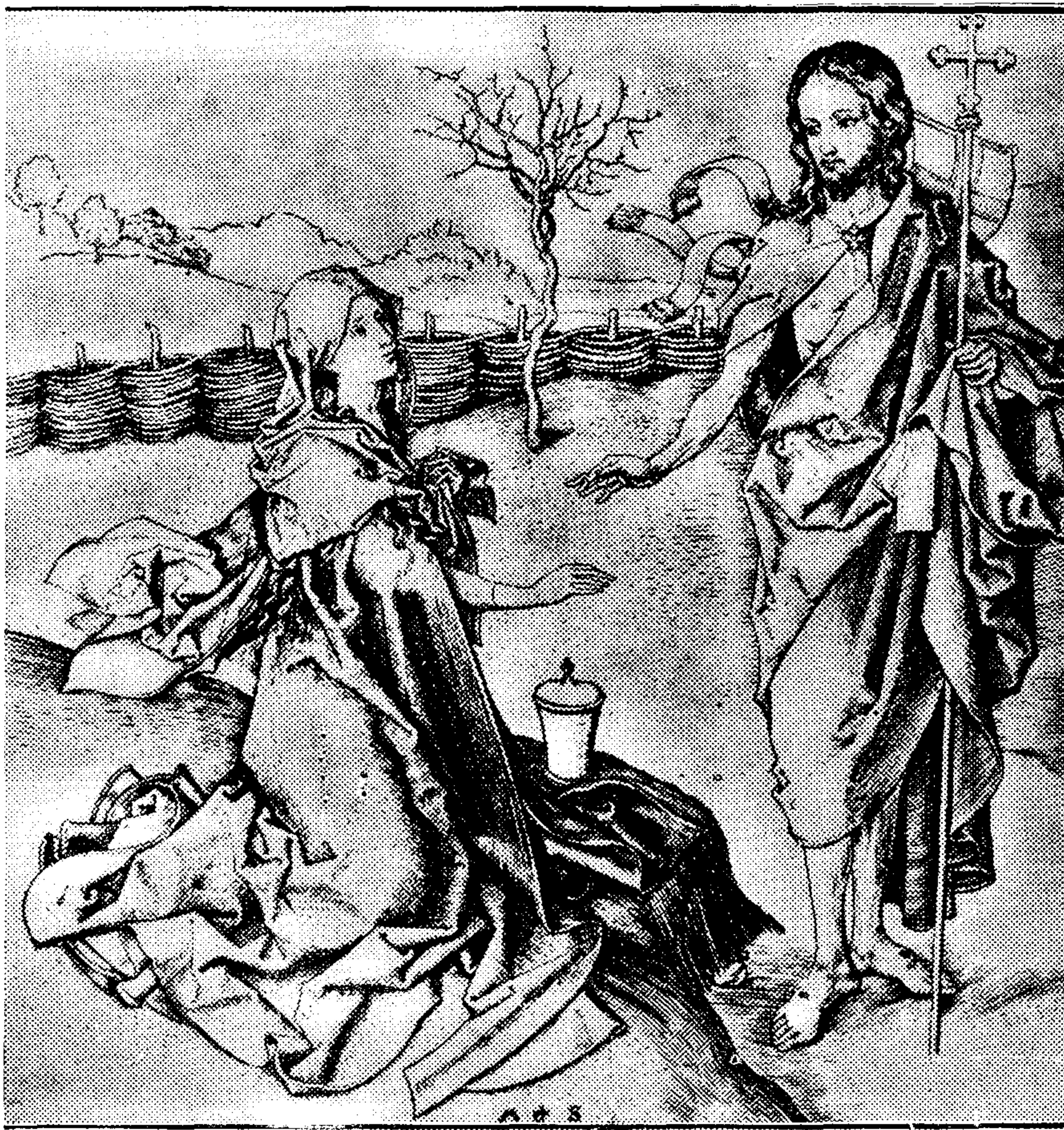
Ssmjercz praji: Boj ho! Ale jutry tebi pschpowědaju: Njeboj ho! „Hlaj to město, hdžež žu jeho položili.“ Póhanjo tam stoja bjes nadžije. Tebi pak je to město mēra: „ja ležu a spju žnje smērom,“ rola Boža: „žyte budže sachodne a horještancz budže njesachodne.“ Wón je horještancz. Jesuž, mój Knjes, žiwj je a ja budu s nim žobu žiwj. A njehal-li ty jandželam wěricž, tón Knjes jo ham wobtruczi: „Njebojće ho!“ Wón štupi k rowam kaž k Lazaružowemu rowej. Wón

ma žłowa wěczneho žiwjenja. Kamjeń je wotwaleny: „Ssmjercz, hdže je twoje žahadko? Hdže je, twoje dobcze? Bohu budž džak, kiž nam to dobcze dawa psches našcheho Knjesa Jesom Khrysta.“

II.

Njebojće ho žiwjenja, pschetož wón přjedy waž pónđe. „Njeje-li Khrystuž horještancz, dha je wascha wēra podarmo a wy scže hšchcze we žwojich hrěchach.“ Wón přjedy naž dže! Ta jandželska powjesć pošasuje do žiwjenja. Šórsche hacž smjercz je žiwjenje bjes njeho. Ale czi wučzobniky žu jeho widželi, teho horještanczeneho. Hdže je wón wšchudžom ščot s maleje hródze w Bethlehemje a s rowoweje komorki: hlaj, ja sym pola waž wšchitke dny hacž do škónczenja žwēta. Woni žu jeho widželi: Pawol psched měštom Damaskužom, Šchžěpan tež njebieža wotewrjene widžesche. Wšchitzy czi žu jeho widželi, kiž běchu pobožni, bohobožasni a šbóžni, dokelž do njeho wěryachu, wšchitzy czi, kotrnchž žiwjenje bu pschekražnjene psches njebieske žwētko, wšchitzy, kiž mrējo njebieski powētr dnachach, — hacž běšče jich žiwjenje lohke abo czežte, woni žu jeho widželi a dokelž žu jeho namakali, móžachach wježeli bycz! Kaž Luther w cžachach štyšknoscze na blido napřa: „Wón je žiwj,“ tak je to trošcht a móž našcheho žiwjenja.

A nješy ty jeho widžal cžach žiwjenja? Wón pschidže pschi žwjatej šchczenizy, pschi wērowanjju, wón je blisťko we domje, w šrudobje, w štyšku, wšchudžom se žwojim žłowom. A hdž je tež žnano twoje žiwjenje nētko šrudne, njeboj ho žiwjenja! Čžerpjenja tuteho cžacha nješy hódne teje kražnosće, kotraž ho nad nami šjewicž budže. Jesuž šetka žwojich wučzobnikow a džesche: „Bombaj Bóh wam!“ Po hebrejskej rēczi to žłowo rēta: „Wježelcze ho!“ Našcha jutrowna powjesć: „Njebojće ho, hlaj, ja pschpowjedam wam wulke wježele! Njebojće ho, ale wježelcze ho!“ Šamjeń.

Schert Bilberdienst.

Zutromny šwojdzjeń.

Hłóš: Wozuczje, hłóš Boži woła.

Jesuš mój je s rowa stannj!
Mi lóš na wjek'ke město panył (Psaln 16, 6),
Nětk mam ja šwojoh' Šbóžnika! —
Dušcha moja wumožena,
S krowju Jesuškowej wobkriepjena,
Ma s Jeho hnady njebeža!
D šbóžne wjekele. S nim du do kražnosće.
Halleluja! Šchož potrjeba, nětk dušcha ma:
Na wěczne šwojoh' Šbóžnika!

Šhwalbu Šhryštej šaspěwajmy,
Zom' wutrobu a dušchu dajmy!
Knjes Jesuš našcha šbóžnosć je!
S nim we šlubje šjednoczeni
A w lubosći s Nim štowaršeni,
D, to je šbóžne wjekele!
Wón našče šbožo je a wěczne žiwjenje!
Halleluja! Ššes wěru my Šoh' štawny šmy,
Čješć wěcznu Šemu špěwamy!

Ššwojich lubujesh Ty, Božo,
Ššy štała našcha, mój a šbožo.
Budž čješć Čži do wšchej' wěcznosće!
Wumožnika kražnoh' mamy,
Čješć, džak a šhwalbu Šemu damy!
Knjes dobył nam je žiwjenje! —
We Tebi wjekele je ššyła ššhesczjanška!
Kralo wěczny, budž čješćenny a šhwalenny!
My twój lud, twoje herbštwo šmy!

Kraleštwo je šałożene,
Wot Boha Wótza wobtwjerdzene

Je móžne, wěcznje woštanje.
Wšchhomóžna ruka Boža
Naš wodži k žórku wšcheho šboža,
Nam dawa wěczne žiwjenje.
Bóh džerži šlubjenja, wšch kražnje dopjelnja!
Šhwalče Boha! Šchož wodnyh ma, njech šaspěwa:
Čješć, kražnosć ma mój Knjesowa!

S morwynštacija šlónzo šwěczi;
Ššes Šhryštuška šmy Bože džěczi;
Ššmy Boži, Jeho herbojo!
Herbštwo kražne, njesachodne
Nětk džěczi Bože maja šbóžne!
Čješć wěczna budž Čži, Jesuško!
Ššchi trónje Jesuška wšchón lud šo šhromadža
A čješć Božej, šo šraduja a špěwaja
Zom' nowy šerlušch dobyčja!

J. W.

Ššhesczjanška žyrkej šo twari.

We šopjenu ša Bolmonczku pišachmy něšto wo tom, kaš
tam dalošo k ranju, na pokupje Koreji ššhesczjanška žyrkej
pšhibnyła, kaš tam Bibliju lubuja a šudnja, dženska něšto
s drugeho kónza šemje, s kupow „Male Sunda“ k poknožy wot
Awštrališkeje. A nim ššusheja kupy Alor, Pantar a Poera
bliško kupy Timor. Tute šu žohnowane a plodow pokne po-
lo ša mižionštwo. Wokoło lěta 1900 wuššchzichu tam pře-
nje džěcžo. Nětk je tam 60 942 ššhesczjanow mjes 80 000
wobnylerjemi.

Šaj, Knjesowa žyrkej šo twari. Ššanjeny Knjes a
Šbóžnik jewi dženska kaš pšhed lěštamami mjes čšlowješami
šwoju mój a šwoje žohnowanje, — tež hdyž pšchecziwo nje-
mu šu. A wono njeje ša čšaž žyrkej 1900 lěš ššhesczjanške-
je žyrkwe žaneho čšaža byšo, w kotrymž njebychu čšlowješo-

jo pschecziwo zyrkwi a fšheszczijanskej wěrje byli. Hižo sa cžab japoschtolow to tak bē. Tež w našich krajach je to pschezo tak bylo. Je tola psched něšto lětdžebatkami Němz knihi pi-
 bał, i kotrymž dżysche dopokojacz, so Jesuŝ Khrystuŝ doznyla
 njeje ženje žiwny byl. Njeje wěricz, so je tajkeho možno! mohł
 prajicz. Ale wono njeje možno, wono so tež sta. A tajkich tu
 tež bē, kotřiž tomu wěrjachu a pschihłobowachu — wožebje
 mjes tak mjenowanymi „połwuczenymi“, kotřiž pschezo mē-
 nja, so wschitko wēdža. Ale cžlowjetojo ŝu tutu wēž hižo daw-
 no „ad akta“ položili, kaž so to praji, t. r. do boła položili,
 dofelž bu tórnošč tajkeho spoczivanja dopokojana. A tak bu-
 dže to na wschēm kónzu se wschēm, šhtož bu pižane, prajene,
 wucžene sa to, so by Jesuŝ Khrystuŝ byl saprēty. Ženož je-
 nicžke woŝtanie: Bože ŝlowo. Tak je ŝwēdcžene, tak to tež
 budže!

Ale něšto tu tola je, hdnž widžimy tajkeho, kajkehož
 so ŝtawa: bojoscž. Tola niz bojoscž wo Knjesowu zyrkej, sa-
 loženu na njeho! Ta ŝteji a woŝtanie ŝtejo a so dale twari.
 Ně, ta bojoscž, so mohł pschincž do krajow, w kotrychž je nětkle
 fšheszczijanstwo doma, hlód — tón hlód, wo kotrymž rēka, so
 budža pntacz a bēhacz a so tola njenamafaja wjazny: Bože
 ŝlowo, so woŝtanu hlódni a maja nusu a cžwilu.

Jutry.

Jesuŝ Khrystuŝ fšhižowany
 We bójskej mozy i morwynch stany.
 Now jeho džeržecz njemóže.
 Njepšhecžel je pschewinjeny,
 Se jeho mozy wumoženy,
 Lud wěrjazny so ŝraduje.
 My mamy ŝrēdnika,
 Kiž k Wótzom wujedna
 Wschitkich ludži, tuž hnadu wschu,
 Nětk doŝtanu,
 Kiž i Bohom pschińdu i dowēru!

Knježe, ŝwalba, cžescž budž Tebi,
 So hrēšnikow tak cžehnjesch k ŝebi,
 Ty i wēcznej, ŝmilnej luboscžu!
 Tak psches Twoju pomoz Božu
 Ja Wótza hnadu doŝtacz móžu,
 Hdnž i wēru prawdosčž sapšchimnu,
 Kiž Ty ŝy dobył mi.
 Mój Jesu najlubšchi,
 Šhto mi šchodži tu ŝkeho móž,
 A ŝmjercže nóz,
 Hdnž Bóh we njebju je mój Wótž!

Pschewinjerjo wschedomóžny,
 Hdnž padam w bēdženjach jow spróžny,
 Ty luboscžtwje pomhašch mi.
 Jesu, mojej dušche žadosčž,
 Ja hnadu, pokoj, trošcht a radosčž
 Jow jenož namkam pschi Tebi!
 Ty, hdnž ja wožbal du,
 Mje ŝbudžišch k žiwjenju!
 Ty dže ŝwēdcžišch: Tón njewumtje,
 Kiž so mnu je,
 Ně, ma tam wēczne žiwjenje!

Wojowaza — dobywaza zyrkej.

S Moskwy pschihadžeja powēscže, so je so licžba „bjes-
 bóžnych“ wot 5 000 000 ponižila na 2 000 000, haj hišcže
 mjenje. Kommissariat sa wufublanje je 5 musejow, kotrež
 dyrbjachu antinabožinje ŝlužicž, t. r. tomu, šhtož pschecziwo
 nabožinje a wěrje je. Tohorunja bu sa tajke wojowanje psche-
 cziwo nabožinje postajeny institut sacžinjeny, pschi kotrymž
 bē 3000 študentow sapšchanyh. Tohorunja je liga kommunisti-
 škeje młodžiny w někotrych krajinach saŝtala se ŝwojim dželom
 pschecziwo nabožinje.

Mamy woczakacz, hacž ŝu tute powēscže wērne abo šhto
 na tym je. —

Ruŝny orthodoxni fšheszczijenjo so jutry ŝtrowja: „Khr-
 ytuŝ je ŝtanł!“ „Wón je sawēscže ŝtanł!“ a so trojny wofo-
 ŝheja. Zentrala bjesbóžnyh w Moskwyje je nětko na bjesbóžne
 organizacije pižala, so tutej ŝlowje jutrowneho postrowa
 ŝlušchatej do „nabožneje pschewēry“. Dale ŝteji w tutym piž-
 mje: „Jutry ŝu ŝwjedžen horjeŝtaczja proletariata. Waschnjo,
 so košchicž, njech woŝtanie, ale te ŝlowa, kiž so pschi tym pra-
 ja, maja rēkacz: Klača dželaczjerjow je ŝtanł!“ „Wona je
 se ŝowjetškej mozy woprawdže ŝtanł!“ —

W Esedmohórškej wojuje fšheszczijanska zyrkej dorašnje
 pschecziwo tajkemu bjesbóžnemu hibanju. W mēscže Her-
 mannstadt wufhadžeja tam „Zyrkwinske łopjena“. Tute ŝu
 wudake wožebite łopjeno: „Pschecziwo bjesbóžnosčži.“ — Tež
 w druhich krajach wojuja němške evangellške ŝjednocženštw
 wufrajnyh Němzow pschecziwo bjesbóžnemu hibanju. Žich
 wjednižny ŝu so njedawno we Winje wo tym šrēčželi. — A
 tola je možno, so w tutwaju tajžny ŝu, kiž praja, so dyrbi so
 pschecziwo fšheszczijanstwu wojowacz, dofelž wono komunis-
 mus podpjera!

W Žendželškej bēchu kommunistojo plakaty woŝjewili a
 pschicžinili, kotrež pokasuja, kať hamor a ŝerp nad fšhižowa-
 nym Khrystuŝu dobywatej. W britiškim ŝemje ŝebi saŝtupje-
 rjo wotštronjenje a ŝakasane tutoho plakata žadachu a mēja-
 chu pschi tym wulki pschikleŝ.

Snate je tež, so je bamž njedawno enzyfliku woŝjewil
 pschecziwo bjesbóžnemu komunismej.

W Mexiku, hdnž bēchu wyšchnosčže šdžela jara wótrje
 pschecziwo fšheszczijanskej — katolškej — zyrkwi ŝakrocžike,
 pocžina so tež polēpschecž. Tak buchu sažo někotre Bože domy
 woczinjene a Bože ŝlužby w nich ŝu jara wopytane.

Hdnž žane Bože ŝlužby, dyrbjia runje pola naŝ nětkle
 w tutym rošbudnym cžaku Bože ŝlužby byčž wot jich jara
 wjele wopytane. Abo njedha jich pola naŝ jara wjele wo tym
 ŝwēdcžicž, so Jesuŝ Khrystuŝ fšhižowany je ŝtanł, a so wo-
 ni ŝu žiwi w jutrownej wěrje do tutoho ŝanjeneho Šbóžnika
 — kotryž tola dobudže, njech pschińdže napschecziwnosčž wot
 boła kajkehož dže. A runje tak dyrbjachu Bože ŝlužby post-
 neho cžaka, wožebje Cžičeho pjatka jara wopytane byčž, po-
 kasujo tež woczam, so jich jara wjele wuŝnawa: „Mój je
 wschón tón fšhižowany!“ A nětko w pojutrownym cžaku
 njebudže to hinať, i najmjeńšcha tam niz, hdnž spóšnawaja,
 so to dže wo šbóžnosčž a tohodla wo šbožo. Wschitžny budu to
 ŝjawnje a sprawnje wuŝnawacz tež w Božim domje, tak hušto
 hacž to někať možno. A ŝwērnemu budže to hušto, pschezo
 možno!

Šlowo sa našch cžab.

Šindenburg je wuprajenje, wuŝnacže sawoŝtajik, kotrež
 ma, kaž tež druge jeho ŝlowa, zyrkej Němškej runje nětkle
 wjele prajicz. My jo tu ŝtajimy:

„Njeh žo cžlowjefojo wadža wo wěru hišćeže bóle, ja djeržu moje žlubjenje: Mojeho Jesuža ja nje-pušćežu!“

Zyrkej a stat.

Sekty, kotrej žu sakasane abo tola šdžela sakasane, nje-móža žo wostajicž, tež pschi tutnych sakasach a pschecziwo nim dale dželacž a propagandu cžinicž. Tola dnrbjach pschecziwo nim sakrocžicž. W Königsbergu sebrachu w zentrali sekty „Bibelforcher“ 320 zentnarjow (!) sakasanych cžišćezannych wězow; dweju s jich agentow sakudžichu t jaštwa. — W měscze Jena sakudžichu někotre itawy sekty „Siebentagsadventisten“ t jaštwa, dofelž běchu dale skutkowali, hač runje jim to sakasane.

Wo Abekynstej cžitamy pschezo hišćeže to a tamne, taž so je katolska zyrkej tutón nětko italski kraj do zyrkwinych wokriježow rosdželika a žwoje skutkowanje tam šradowała. Pschi tym pač maja tež ewangelske mižijonstwa dowolnosć, tam dale dželacž a skutkowacž, taž hižo dlěšchi cžaž němške Hermannsburgske mižijonstwo; nětko žu tajku dowolnosć tež amerikanške mižijonstwa dostale.

S Texasa je pschischla žaloštna powěscž, kotraž tež naž, njeh daloto wot Poknožneje Ameriki žmy, nastroži a šrudži. Šhula rosbuchny, w kotrejž bě na 1200 džeczi a wučerjow pschi roswučowanju. 525 morwynch a 125 franjennych žu dnrbjeli s rospadantow wučahnyč. Pschicžina drje je byla, so je žo jena s rošow, psches kotrejž pschirodny plun do šhule cžerjachu, pufnyla. S tutym plunom šhulu wutepjachu. Plun pač je šrašchny; wón žo lohžy šapali a rosbuchnje. Šobrška šhula šteji w tym dželu Texasa, w kotrymž je wjele wolija a tohodla tež wjele pschirodneho pluna. Pschi wukhowanskich dželach, pschi kotrychž žo wjele štow ludži, wojakow, polizištow, wobornikow a druhich wobdželi, namakachu něšto, šštož tač prawje žyłu tragiku tutoho podendženja jewi: Wu-czežechu s rospadantow wulku šhulsku taflu, taž tež w šhulškich štwach na ščženach wižaju; na nej štejesche: „Wolij a pschirodny plun štej najwješche šemške žohnowanje Kaššcheho Texasa. Wjes njeju njeby tuta šhula tu štała, a žadny s naž njeby tu byl a wufny!“ — A nětko buschtej runje wolij a pschirodny plun s pschicžinu, so tam šhula wjazy nješteji a so tam w nej nihtón wjazy njewufnje. Šawěscze, njebě to powěscž, kotraž naž nanuczi, martrowny tydžen cžim šhutnišho jako poštny tydžen wužiwacž? Šsy Ty to?

Se Šserbow a s dalofa.

Luzija, wožebje Budyšchin a bližšha a dalšha wokolina, je dženska šriedžišćežo sa jich wjele, kiž žu dužy po pucžu wot wšchěch tónčzin. Jutrowne jěchanje našch katolskich Šserbow a ješkakulenje, to štej mjenje, kotrejž štej žo po žylej Němškej a dale rosnjeklej. Wonej wabitej jich s dala a s bliska, žem pschihwatač. A hdyž Bóh da žlónčžne jutrowne wjedro, tež jich wěscze wjele pschindže.

Šsrjedu po jutrah je dženi Macžizy Šserbskeje. Na šhownej šhromadžinje popoždny 1/3 hodžin — dopoždny žu wotryady — šmėje t. šaracž Handrik-Drježdžanski, prjedy Ššlepjanski, pschედნოშჩ: „Šajmawe wěžy wo Šserbach

s Drježdžanskich kónikow.“ S njeho wušklyšchimy wěscze tež wšchelakeho, šštož našche lužiške wožady a zyrkwinske wobštejnosće nastupa.

Kamjenicžanska eforija wožwjećzi 350. narodniny Pawola Šerhardta žyle wožebje: wuhotuje jěšbu do Lubnowa, hdyž je zyrkej, wožwjećžena sa wopominanje tutoho šhawnego kěrlušcherja. W nej budže wopominaniška Boža žlužba sa wšchěch wobdželnikow tuteje jěšby.

S Baneršteje. Šštyšchimy pschezo šažo praščenje, kač wulla ewangelska zyrkej w Baneršteje je. Po šicženjach w lěcže 1935 móžemy tu šdželicž, so mějesche banerška krajna zyrkej 1 650 425 dušchow w lěcže 1935. Mjes 30 973 pačerškim džecžimi bě jich 3657 džeczi s měšchannych mandželštwow. Do mandželštwu štupi jich 12 207 porow ewangelskich a 5879 měšchannych porow; s tutnych bu w ewangelskich Božich domach 2637 porow šwěrowannych, tamne w katolskich abo dožyła niz; 124 porow bu ewangelske wěrowanje šapowědžene. W 1697 mandželštwach budže wutublanje džeczi ewangelske, w 1507 njebu wo tym ničžo wěšte postajene.

Bibliški pucžnik.

Jutrownicžka, 28. mērza: Tutoho Jesuža je Bóh šbudžil, toho žmy my wšchitzy šwědkojo. Žap. š. 2, 322. — Mark. 16, 1—8. — Ps. 118, 16—24. — Jutry, jutry! Wodnyh mišny! Jutry, jutry s rowa žiwy Šhryštuš, Knjes našch, štanyl je. Šwětki nětk njeh rjenje ščžēja, dušche njeh žo s džakom hrēja. Jesuž džerži dohycze. R. 142, 1.

2. dženi jutrow, 29. mērza: Njebojčže žo; džicže a pschipowědajčže to mojim bratram. Mat. 28, 10. — Luk. 24, 13 hač 35. — Jan 14, 19. — O Jesu, šerschta žiwjenja, budž našch Knjes rycžerški, so naž tež kóna dohycža tam jónu wupšchi. Žionške šhložy 112, 13.

Wutora, 30. mērza: Jesuž Šhryštuš, kotrehož wy šcže šchizowali, je tón kamjen, wot waž cžěšlow šacžiknjenny, kotryž rōžkny kamjen je ščinjenny. Žap. š. 4, 11. — R. 127, 5. — Mark. 16, 9—20. — Psalm 68, 1—21.

Šsrjeda, 31. mērza: To pač je to pschirunanje: Šsymjo je šhlowo Bože. Luk. 8, 11. — R. 243, 6. — Psalm 16. — 1. Šam. 1, 1—11.

Šchwórtk, 1. haprleje: To šhlowo pač na dobrej roli žu cži, kiž šhlowo šhlyšha a šahowaju jo w pěknej a dobrej wutrobje a pschinjeku plodny w šcžerpliwošći. Luk. 8, 15. — R. 438, 5. — 2. Kor. 1, 1—11. — 1. Šam. 1, 12—20.

Psatt, 2. haprleje: Tohodla wy žo tač modlcže: Našch Wótcže, kiž žy w njebiežach. Mat. 6, 9. — R. 509. — 2. Kor. 1, 12—24. — 1. Šam. 1, 21—28.

Šsobota, 3. haprleje: Ja žym tebe pschekrašnik na šemi a žym dokonjak tón škuff, kotryž ty mi dač žy, so bych cžinik. Žana 17, 4. — 2. Kor. 2. — 1. Móš. 32, 22—31. — Šhwalcže, dušche wšchitke rjenje, we nim mamy wumoženje, dohycze nam s jeho krowju. Žiwjenje je šesthadžalo, wujednanje je žo štało wam, wy dušche, t lepšchemu. R. 342, 5.

Wistowanje. Quasimodo: R. w B. — Miš. Dom.: W. we W. — Žubilate: W. w B.